

Malšovice

Kraj: Ústecký

Správní obvod: Děčín

Nadmořská výška: 200 m n. m.

Počet obyvatel: 1 001

Adresa URL: www.malsovice.cz

Okres: Děčín

GPS souřadnice: 50.735155N, 14.169704E

První pís. zmínka: 1515 (509 let)

PSČ: 405 02

Historie obce Malšovice

Malšovice byly od pradávna sídlištěm zemědělského lidu. V dávných dobách se zde po příchodu do Čech usadila část slovanského obyvatelstva a v lesnaté krajině nedaleko labské přístupové cesty založila osadu. Název obce má pravděpodobně původ v českém slově "malý", "maleš" nebo v jeho staročeských odvozeninách a vznikl snad ze jména předáka skupiny, která se tu usadila. Malšovice nebyly jedinou pradávnu slovanskou osadou pod úbočím vrcholku Sedmihoří, jak tomu nasvědčují další slovanské místní názvy v okolí. První zmínky o nich se objevují v dochovaných pramenech již v roce 1515 v souvislosti s prodejem děčínského panství, jenž se uskutečnil mezi Mikulášem Trčkou z Lípy a nabyvateli - pány ze Salhausenu. Malšovice, které měly 13 selských usedlostí, však byly součástí děčínského panství již za Vartenberků, a tudíž s ním prodělaly všechny vlastnické změny, (Vartenberkové, Mikuláš Trčka z Lípy, Salhausenové, rytíři z Bünau, Thun-Hohensteinové). O dřívějším životě obyvatel Malšovic jsou jen velmi sporé zprávy, většinou se týkají jejich robotních povinností, zapsaných v robotních knihách vrchnostenského úřadu. Podrobnější informace se váží pouze k roku 1680. Tehdy se totiž téměř ve všech vesnicích děčínského panství rozpoutalo velké povstání selského lidu, jenž se vzepřel proti panské svévoli a neustálému zvyšování robotních povinností. V seznamech bouřících se robotníků, kteří se v dubnu tohoto roku nepřihlásili u zámecké komise a neslibili věrnost, je zapsán jakýsi Jakub Schäms z Malšovic. O účasti dalších vesničanů na povstání hovoří také zámecký seznam rebelů a zbraní, které po porážce museli odevzdat u svých rychtářů. V seznamu z Malšovic je uveden Matěj Schäms a s ním Jiří Jahnel. Dne 28. 5. 1680 byli poražení robotníci z celého panství shromážděni na děčínském náměstí. Museli pokleknout, prosit za odpuštění, slíbit hraběti Thunovi poslušnost a před jejich očima se odehrál poslední akt robotnické tragédie - popravyvůdců rebelie. V obklíčeném davu nevolníků stáli tenkrát i malšovičtí s obyvateli okolních vesnic.

Malšovice patřily rychtou k Vilsnici. V roce 1849 utvořily samostatnou katastrální obec, která ve správním ohledu tvořila součást obce Vilsnice. Od této se oddělily až v roce 1911 a od té doby až do roku 1945 zde byl obecní úřad. Koncem 17. Století měly Malšovice 144 obyvatel, v roce 1879 už 200 obyvatel, roku 1910 jich zde žilo již 350. V roce 1779 tu stálo 22 domů, sto let později 27. Zůstaly vždy zemědělskou obcí, průmysl tu nikdy žádný nebyl. Obec byla soběstačná v několika základních živnostech, např. v roce 1934 tu byly dva hostince, obchod se smíšeným zbožím, dva obuvníci, kovář, truhlář, několik drobných obchodníků se zemědělskými produkty a trafika. Podle výsledků sčítání z roku 1939 měla obec rozlohu 327 ha, 60 domů s 335 obyvateli. Pouze dva z nich však byli Češi, ostatní tvořili příslušníci německého národa. Ti byli po roce 1945 odsunuti a v následujícím roce byla obec stejně jako ostatní

pohraniční oblasti postupně osídlena českými lidmi.

